

men, og at der derved vilde blive tilføjet en Person, som ikke var bleven stævnet, hvad enten det nu var paa Grund af Svig fra Citantens Side eller af Skødesløshed, et Tab, som vilde være ret uforskyldt for ham. Det skal jeg erkende, det lader sig tænke. Men jeg synes for det første dog dette, at dersom der var begaaet Svig, saa var der ikke mindste Tvivl om, at efter almindelige Retsgrundsætninger vilde i hvert Tilfælde den, mod hvem Svigen var begaaet, have sit Krav mod den, der har begaaet Svigen, altsaa Citanten, den, der havde erhvervet Mortifikationsdommen. Og hvad dernæst Skødesløsheden angaar vil jeg sige, at saaledes som Lovforslaget er affattet, hvorefter det paalægges Domstolene ganske særligt at være opmærksomme paa, at alt er iagttaget, hvad der skal være iagttaget med Hensyn til Indstævningen, forekommer det mig næsten at være noget uden for det tænkelige, at der kan gives Dom, naar nogen var forbigaaet, som skulde stævnes. Den ærede Minister vil jo lige saa godt som jeg vide det af sin store Praksis som Sagfører tidligere, at er der noget Omraade, paa hvilket Domstolene passe paa i en ganske overordentlig Grad, saa er det med Hensyn til Indstævningen. Alt andet i Proceduren raade Parterne jo over, men Indstævningen raade de ikke over, om den er god nok eller ikke, er noget, som Domstolene ex officio undersøge, og naturligvis, i alle Tilfælde, hvor en Part udebliver, naar den, der skulde være indstævnet, udebliver, vaage Domstolene med største Omhyggelighed over det. Saa man skal, om jeg saa maa sige, staa tidligt op, hvis man skulde faa noget ført igennem i den Retning, naar Indstævningerne fra Begyndelsen af ikke vare foretagne paa loylig Maade. Derfor tror jeg, at de Tilfælde, den ærede Minister har for Øje, vilde være i den Grad sjældne, at de for mig endogsaa staa som noget, man vel kan tænke sig, men som i Praksis ikke vil finde Sted. Men naturligvis, indrømmes maa det, at Domstolene kunne fejle ogsaa paa dette Punkt, og at det kunde tænkes, at ogsaa Domstolene oversaa det. Jeg bemærker dog, at først skulle Sagførerne arbejde med hele Indstævningsspørgsmaalet — og de ville ganske sikkert med en Lov som den, her er foreslaaet, og som saa

omstændeligt foreskriver meget detaillerede Bestemmelser, være yderst varsomme og passe paa i overordentlig Grad for at opfylde al Ting — og naar det saa udtrykkeligt, som det vil ske efter Lovforslaget, paalægges Domstolene at undersøge, om alt dette detaillerede er gjort, om alle Bestemmelser ere opfyldte, saa tror jeg nok, man kunde stole paa, at Domstolene i Forening med Sagførerne havde faaet udrettet alt, hvad der skulde gøres. Men jeg sætter det Tilfælde, at det skulde indtræffe, at der dog var en, som ikke havde faaet Stævning, skønt han skulde have været stævnet, og at han meldte sig. Saa forekommer det mig, at det ikke er unaturligt, men jeg vilde endogsaa finde det rigtigt, at man siger: Der kan være Rimelighed for at skaffe den Mand en passende Oprensning, der er jo altsaa for saa vidt gjort ham Uret — forudsat, at man ikke siger, at Loven afskærer ham fra alt, at den ligefrem prækluderer ethvert senere Krav — der er gjort ham Uret derved, at han ikke er bleven stævnet; hvad skal man gøre for at raade Bod paa denne Uret? Det forekommer mig, at man skal sige: Han maa have sit Krav mod Domhaveren, mod den, der erhverver Dommen, men ikke mod nogen andre, han maa ikke, han bør ikke kunne ramme den godtroende Erhverver. Det er det, som jeg havde imod det Forslag, som var fremkommet under Sagens forrige Behandling, at den godtroende Erhverver vilde blive ramt i saadanne Tilfælde. Sæt, at en Gaardmand har en Vejservitut paa sin Ejendom, som han antager, er bortfalden, han erhverver Mortifikationsdom, han faar Servituten udslettet, og han sælger Ejendommen til en Mand, der er i fuldkommen god Tro. Nogle Aar efter vil denne Mand bygge sig et nyt Stuehus eller ny Bygninger i det hele taget, og det passer ham bedst at bygge over det Sted, hvor den tidligere Vej gik. Han er i fuldstændig god Tro; paa hans Ejendoms Panteregister findes intet om, at der hviler nogen Servitut derpaa, han ved intet derom, og han bygger derfor over Vejen. Saa kommer der en Mand fra Australien eller Amerika, som skulde have været stævnet, men som ikke er bleven stævnet, og siger: Nu forlanger jeg, at du skal rive hele din